

— Nurodyti Italijos Respublikai sumokėti Komisijai vienkartinę baudą, kurios dydis būtų dienos suma (28 089,6 eurų) padauginta iš pažeidimo dienų skaičiaus, skaičiuojant nuo sprendimo byloje C-135/05 paskelbimo dienos iki sprendimo šioje byloje paskelbimo dienos.

— Priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Įeškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Dėl Direktyvos 75/442/EEB, iš dalies pakeistos Direktyva 91/156/EEB, 4, 8 ir 9 straipsnių, Direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų atliekų 2 straipsnio 1 dalies pažeidimo, remiantis Italijos valdžios institucijų pateikta informacija, Italijos teritorijoje iki šiol veikia mažiausiai 218 neteisėtų sąvartynų visuose Italijos regionuose. Dėl neteisėto jų pobūdžio šiuose 218 sąvartynų nesilaikoma minėtų nuostatų.

Dėl Direktyvos 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų 14 straipsnio a–c punktų pažeidimo, remiantis Italijos valdžios institucijų pateikta informacija, vis dar veikia penki sąvartynai, dėl kurių dar nepateikti ar nepatvirtinti sutvarkymo planai ir kurių, nepaisant šios aplinkybės, kompetentingos valdžios institucijos neuždarė, taip pažeidžiamos minėtos nuostatos.

Siūloma sankcija (periodinė bauda ir vienkartinė bauda) būtų proporcinga atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą bei trukmę ir ypač į tai, kad būtina užtikrinti sankcijos veiksmingą atgrasantį poveikį.

(¹) 1975 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva dėl atliekų 75/442/EEB (OL L 194, p. 39; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 1 t., p. 23)

(²) 1991 m. kovo 18 d. Tarybos direktyva iš dalies keičianti Direktyvą 75/442/EEB dėl atliekų (OL L 78, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 3)

(³) 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos Direktyva dėl pavojingų atliekų (OL L 182; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 78)

(⁴) 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (OL L 182, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 4 t., p. 228)

2013 m. balandžio 18 d. Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Cruciano Siragusa prieš Regione Sicilia — Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Byla C-206/13)

(2013/C 207/17)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Cruciano Siragusa

Atsakovė: Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Prejudicinis klausimas

Ar pagal ES pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnį ir proporcingumo principą, kuris yra ES teisės pagrindinis principas, draudžiama taikyti nacionalinės teisės nuostatą, kaip antai 2004 m. Įstatyminio dekreto Nr. 42 167 straipsnio 4 dalies a punktą, kurioje nenumatyta galimybė įteisinti išduodant kraštovaizdinių leidimą bet kokius darbus, kuriais padidinamas plotas ar apimtis, nepaisant to, ar konkrečiai įvertinta atitiktis tarp šių darbų ir atitinkamos teritorijos kraštovaizdžio apsaugos vertybių?

2013 m. balandžio 15 d. Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato prieš Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Byla C-208/13)

(2013/C 207/18)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Šalys pagrindinėje byloje

Įškovė: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Atsakovės: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciniai klausimai

1. Ar konkurencijos laisvės, laisvo įmonių judėjimo, įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas, įtvirtintų atitinkamai ESS 4 straipsnio 3 dalyje, SESV 101, 49, 56 ir 96 straipsniuose, apsaugą atitinka Sąjungos valstybių narių nacionalinės nuostatos, kuriose nustatomos minimalios vežimo kelių transportu veiklos išlaidos, apimančios privalomą atlygio už paslaugą sudedamosios dalies, taigi sutarties kainos, nustatymą, ir jei taip, kokia apimtimi?

- Ar ir kokiomis sąlygomis minėtų principų apribojimai yra pateisinami reikalavimu apsaugoti viešąjį kelių eismo saugumo interesą ir, ar šiuo interesu galima pagrįsti minimalių veiklos išlaidų nustatymą, kaip numatyta 2008 m. Dekreto įstatymo Nr. 112 su vėlesniais pakeitimais ir papildymais 83a straipsnyje?
- Ar, atsižvelgiant į tai, minimalių veiklos išlaidų nustatymas, gali būti patikėtas atitinkamų ūkio subjektų kategorijai laisva valia sudarant susitarimus, o jiems nesant, įstaigų, į kurių sudėtį įeina daug sektoriaus privatiems ūkio subjektams atstovaujančių subjektų, nesant išankstinių teisės aktuose įtvirtintų kriterijų?

2013 m. balandžio 19 d. Nejvyšší správní soud (Čekijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje František Ryneš prieš Úřad pro ochranu osobních údajů

(Byla C-212/13)

(2013/C 207/19)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Nejvyšší správní soud

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: František Ryneš

Atsakovė: Úřad pro ochranu osobních údajů

Prejudicinis klausimas

Ar šeimos būste įrengtos vaizdo stebėjimo sistemos naudojimą, siekiant apsaugoti būsto savininkų turtą, sveikatą ir gyvybę, galima laikyti asmens duomenų tvarkymu, atliekamam „fizinio asmens, užsiimančio tik asmenine ar namų ūkio veikla“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 95/46/EB⁽¹⁾ 3 straipsnio 2 dalį, net jei tokia sistema filmuoja viešąją erdvę?

⁽¹⁾ OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355.

2013 m. balandžio 23 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Impresa Pizzarotti & C. Spa prieš Comune di Bari

(Byla C-213/13)

(2013/C 207/20)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Impresa Pizzarotti & C. Spa

Atsakovė: Comune di Bari

Prejudiciniai klausimai

- Ar ateityje išgaliosiančios būsimo daikto nuomos sutarties, sudaromos taip pat ir naujausiai pasiūlyta išpareigojimo nuomoti forma, prilygsta viešojo darbų pirkimo sutarčiai, net jei jai būdingi tam tikri nuomos sutarties elementai, ir todėl ji negali būti viena iš sutarčių, kurioms pagal Direktyvos 2004/18/EB⁽¹⁾ 16 straipsnį netaikoma viešųjų procedūrų tvarka?
- Jei atsakymas į pirmąjį klausimą teigiamas, ar nacionalinis teismas ir ypač šis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas gali dėl aprašytosios nagrinėjamos situacijos priimtą galutinį sprendimą laikyti negaliojančiu dėl to, kad juo patvirtinta teisinė situacija, prieštaraujanti Bendrijos viešojo pirkimo teisei, ir ar todėl galima vykdyti galutinį sprendimą, kuris prieštarauja Bendrijos teisei?

⁽¹⁾ 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 134, p. 114; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 132).

2013 m. balandžio 25 d. Tribunale di Trento (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Teresa Mascellani prieš Ministero della Giustizia

(Byla C-221/13)

(2013/C 207/21)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale di Trento

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Teresa Mascellani

Atsakovė: Ministero della Giustizia

Prejudiciniai klausimai

- Ar Direktyvoje 97/81/EB⁽¹⁾ pateikto susitarimo 5 straipsnio 2 dalis (kurioje numatyta, kad „darbuotojo atsisakymas būti perkeltam iš darbo visą darbo laiką į darbą ne visą darbo dieną arba atvirkščiai neturėtų savaime būti pagrįsta priešas-timi nutraukti darbo sutartį, tačiau nepažeidžiant darbo sutarties nutraukimo nuostatų pagal nacionalinę teisę, kolektyvines sutartis ir praktiką dėl kitų priešasčių, kurios gali būti susijusios su atitinkamos įmonės veiklos reikalavimais“) turi būti aiškinama taip, kad valstybių narių nacionaliniuose